

Я знав майже напевно,
що він обікрав моїх друзів,
зробив нещасною мою матір,
а дружину призвів до сухот.
І сповнений рішучості,
я подався до нього на розплату.
— Де ти, мій кате?
гукнув я на весь знелюднілий зал,
в якому кат проживає.
У відповідь чотири реви,
одбиті од стін,
вдарилися об стелю
і, мертві, впали до моїх ніг.
— Де ти, мій кате?
гукав я удруге і втретє,
чотири реви воскресали із мертвих,
підводились догори і падали об землю.
Невже він здох ? вирішив я зраділо.
Але повертаючись додому,
Побачив, що біля моїх дверей
зупинилися дві ноги, дві руки й тулуб
(голови не було).
— Ти що тут робиш і я застукав його зненацька,
І з переляку дві руки, дві ноги й тулуб
збіглися в тіло без голови.
Вхопивши тіло без голови,
я гукнув у порожню рурку шиї:
— Скажи мені, де мій кат.
— Не бий мене, попросила рурка,
Йди до того будинку, де був,
у першій кімнаті сидітимуть люди без голови,
в другій — ще й без ніг,
у третій — ще й без рук,
у четвертій побачиш самі тулуби,
а в п'ятій нічого не побачиш —

там і є твій кат.

Але повторюй і повторюй до безкінця

все, що хочеш йому сказати.

тільки не вір своїм очам:

Він там, де його немає.